

[Nielsen-Man.]

som et meget stort fremskridt, et fremskridt, som vil give mulighed for at få gennemført en bedre jordfordeling, specielt i Sønderjylland, hvor vi har den dårligste jordfordeling, men også i det øvrige land. Jeg tror, der kan nås adskilligt ved en bedre jordfordeling både driftsmæssigt og økonomisk for ejere af landbrugsejendomme. Jeg beklager kun, at det høje landsting har så lidt tid til at behandle dette lovforslag, for der er visse ting deri, som jeg personlig gerne havde set rettet. På den anden side er det et så betydeligt fremskridt, der her er tale om, at jeg ikke vil tage ansvaret for at forsinke lovforslaget, så det ikke kan blive gennemført i denne samling. Derfor skal jeg afstå fra at forlange et udvalg nedsat om denne sag og til trods for de mangler, jeg synes, lovforslaget har, anbefale, at man giver det en hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Korsgaard: Når man har kendskab til forskellige ejendomme over et større område, vil man meget let opdage, at hvis der på en del af disse ejendomme, hvor bygningerne ikke ligger så godt for jorden, som de kunne, skete et magelæg mellem jord tilhørende en ejendom og jord tilhørende en anden, ville der ske en fornuftig jordfordeling, og begge ejendomme ville komme til at ligge bedre for deres jord. Man ser jo også, at der til forskellige ejendomme hører småparceller, som ligger så langt ude, og som der kommer så lidt ud af, at man kun har lidt interesse i dem, men som, hvis de var samlet sammen i en ejendom, der lå bedre for dem, ville komme i bedre drift, bedre kultur, så der ville komme mere ud af jorden. Derfor er jeg særdeles glad for, at man nu i nogle år har haft en lov, der har givet mulighed for en bedre jordfordeling, og jeg hilser for så vidt med glæde, at der nu er udsigt til en ny lov, som gør det endnu lettere og hurtigere at få en fornuftig jordfordeling foretaget.

Der er desværre i lovforslaget et enkelt punkt, som vi ikke er glade for, men inden jeg går igang med det, vil jeg sige, at jeg for så vidt er enig med det ærede medlem hr. Nielsen-Man, når han ikke rigtig kan forstå, at kommissionernes sammensætning, som den bliver efter ændringsforslaget, er så forfærdelig meget bedre, end den var efter det oprindelige forslag. Det er efter min mening udmærket, at der kommer en mand fra jordlovsudvalget ind i kommissionen, men jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Nielsen-Man, at det kan komme

til at virke uheldigt, at til een tid er den ene formand, og til en anden er den anden det. Jeg havde hellere set, at man havde bevaret den oprindelige sammensætning med den ændring, at der kom en mand ind fra jordlovsudvalget i stedet for en matrikelkyndig, men på en sådan måde, at der var ret til at nedsætte et udvalg til at foretage de foreløbige forhandlinger. Men ændringen er vel ikke af så stor betydning, at den kan gøre nogen fortræd, så jeg mener ikke, der er sket nogen større skade derved.

Men det, jeg ikke kan forstå og ikke kan billige, er, at man i kommissionen — ganske vist i den samlede kommission — kan flytte en panthavers rettigheder fra det ene stykke jord til det andet. Det er her ikke alene de realkreditgivende institutioner, der er tale om, og banker og sparekasser, men også private panthavere. En privat panthaver, der har panteret i en ejendom med den tilhørende jord, kan en skønne dag risikere at få at vide, at det nu ikke mere er den jord, han har pant i, men en helt anden. Jeg finder det uheldigt, at man ikke skal spørge vedkommende panthaver, jeg finder det i alt fald uheldigt, at vedkommende panthaver ikke har ret til at nedlægge protest. Hvor der er tale om den lille kommission, tremands-kommissionen, står der netop, såvidt jeg har forstået det, at den lille kommission skal forhandle sig til rette, og at den også skal forhandle sig til rette med panthaverne, men må den lille kommission give op, og man derefter lader sagen overgå til den samlede kommission med en dommer som formand, kan vedkommende kommission, såvidt jeg har forstået, bestemme, at nu skal jordfordeling finde sted; men ikke alene det, den store kommission kan også træffe bestemmelse om, at en panthaver skal finde sig i at få pant i en anden jord, uden at han overfor kommissionen på noget tidspunkt har haft lejlighed til at protestere. Det finder jeg er urimeligt. Jeg finder, at det er at gå vedkommende panthaver for nær. Jeg vil derfor tillade mig at stille forslag om, at lovforslaget undergives en kort udvalgsbehandling for om muligt at få det omtalte forhold ændret, så at man fra panthavernes side ved, at man dog kan protestere imod, at der kan tillægges dem panteret i jord, som de måske slet ikke ønsker at have panteret i.

Oluf Johansen: Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder, men jeg vil gerne fastslå, at denne lovgivning har et meget værdifuldt formål. Alle erkender, at der må gøres en indsats for at fremme en bedre